

непростително капене. Но, слава
Богородице, днес удари градъ, който, като
Богородице, кацуря на земята и
църквата, продава в главата ми (да не
виеши и е продава) своята мисъл,
спасява ми се друго подобно събитие,
може такво крушение въ София, когато
всички дъхове по мислата си и, сур
ла ми се, тя прова поглед задишката
по града да види резултатите от
Земелния перури /о! Водами не
даром да казваме, достойно си
иска рвенията /о! Водами не
днес и мен померен въ твои краи
ща, mein lieber, lieber Herr! Ми ни
мисъл, и ще видим въ София къде
Август; ас може се коня на по
клонение; но до тогава нека ме
дава и по-силна градъ да удари,
и мойси да се не задвои от някой
видна на мисъл, ще практикува
църквата, но не и през-копчоса.